

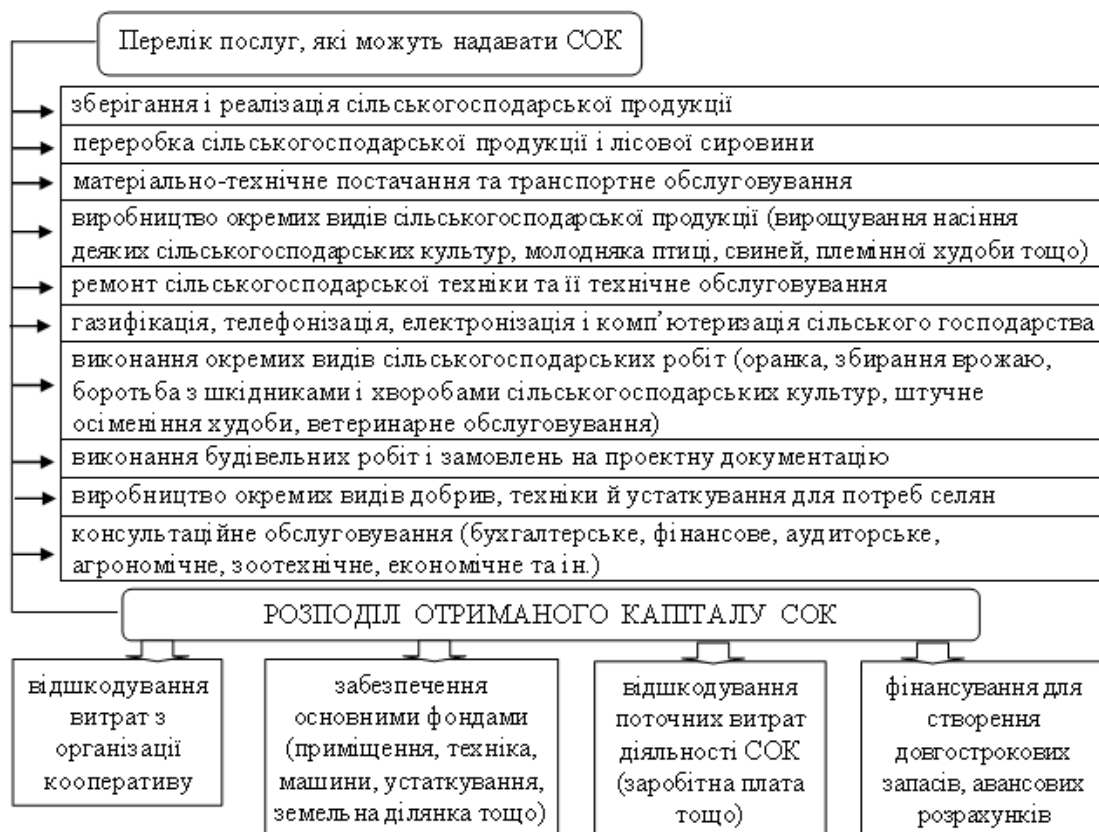

Рисунок 1. Послуги СОК та розподіл отриманого капіталу

Отже, соціально-економічний аспект розвитку СОК дозволить підвищити безпеку та якість сільськогосподарської продукції, надасть можливість застосовувати новітні технології, сформувати свої маркетингові канали збуту продукції і тим самим зміцнити власні позиції на ринку, отримувати більшу додану вартість та забезпечить благополуччя, заможність селян, формування потужного середнього класу за прикладом розвинених країн світу.

Перелік посилань:

1. Туган-Барановский М. И. Социальные основы кооперации / М. И. Туган-Барановский. – Москва : Экономика, 1989. – 496 с.
2. Гончаренко В. В. Кредитні спілки як фінансові кооперативи: міжнародний досвід та українська практика / В. В. Гончаренко. – Київ : Наук. думка, 1997. – 240 с.
3. Про сільськогосподарську кооперацію [Електронний ресурс] : Закон України від 17.07.1997 р. № 469/97-ВР. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/469/97-вр>.

ОСНОВНІ ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

В.О. Романишин, к.е.н., доцент

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені В.Гетьмана»

На сьогодні інноваційний шлях розвитку є невід'ємною або навіть визначальною складовою економічного зростання України. Перспективи розвитку країни у світовому господарстві зумовлені конкурентоспроможністю національної економіки. Поглиблення глобалізаційних процесів, актуалізація конкурентного суперництва, формування конкурентних переваг породжує нові вимоги до державної політики у напрямі підвищення та створення умов забезпечення конкурентоспроможності економічних суб'єктів. Сталий економічний розвиток у довгостроковому періоді насамперед обумовлений впровадженням зарубіжного досвіду інноваційної діяльності високорозвинутих країн, дією чинників, що спрямовані на підтримку освоєння передових досягнень вітчизняної техніки і науки, технології. Інноваційні чинники є визначальними в системі підвищення конкурентос-

проможності економіки країни і слугують прискоренню, перманентності інноваційного процесу та розвитку, ефективності функціонування інноваційної системи.

Пошук нових рушійних сил прискорення економічної динаміки, адекватних сучасному стану розвитку світової економіки, постало перманентним завданням сьогодення, що пов'язано, насамперед, із вичерпання чинників екстенсивного економічного розвитку. Прояв негативних тенденцій розвитку економіки України свідчить про відсутність системного підходу до управління інноваційним розвитком та процесами. Така ситуація ініціює питання формування інноваційної стратегії на всіх рівнях управління, що постане ефективним інструментом розроблення та втілення системи підвищення конкурентоспроможності економіки країни для стимулювання її інноваційного та соціально-економічного розвитку. Інноваційний розвиток постає єдиною передумовою забезпечення економічної незалежності України, дає змогу подолати разючий розрив із передовими конкурентоспроможними державами. Це обґрунтовує актуальність розроблення теоретичних і методологічних основ формування інноваційних стратегій, врахування чинників, важелів та інструментів підвищення конкурентоспроможності національної економіки, урегулювання процесів інноваційного розвитку.

Інноваційний розвиток розглядається як процес суспільного виробництва, який характеризується збільшенням обсягів виробленої продукції, підвищенням її конкурентоспроможності, що досягається за рахунок активного використання нових знань. Водночас спостерігається низька інноваційна активність вітчизняного бізнесу. Частка підприємств, що впроваджують інновації, у 2015 році склала 12,9 % порівняно з 2010 р. – 11,5 % [2].

Отже, в Україні тільки 6,5 % загального обсягу реалізованої промислової продукції українських виробників мають ознаки інновацій, у той час як в ЄС цей показник сягає 60 %, в Японії – 67 %, у США – 78 %. Ризиком для забезпечення економічної безпеки країни є не лише нарощення тенденції деіндустріалізації національної економіки, а й несформованість нових конкурентних, інноваційних драйверів її розвитку. Акцентування на потенціалі розвитку агросектору та ІТ-секторі не вирішує проблеми зайнятості, ефективного використання наявних ресурсів, забезпечення конкурентоспроможності економіки за умови переходу на нові технологічні засади розвитку світової економіки [1, с. 109].

В інноваційній економіці економічне зростання відбувається завдяки індивідуалізації процесу виробництва товарів і його споживання, економічна ефективність отримується через максимальну віддачу за найменших витрат у процесі використання обмежених виробничих ресурсів, а економічна свобода проявляється як висока ступінь свободи управління інноваційною підприємницькою діяльністю, працівниками тощо. Оптимальне досягнення економічної забезпеченості (підвищення інноваційного потенціалу завдяки поділу і кооперації праці) та постійне зниження цін на інноваційну продукцію є першочерговими цілями суспільного розвитку та інноваційної економіки.

У звичайній економічній системі увага зосереджена на виробництві та розподілі суспільного продукту, а сприйняття впливу науково-технічних перетворень здійснюється як революція у продуктивних силах, тобто в техніці, технології й організації виробництва. В інноваційній економіці до зазначених перетворень додаються якісні зміни у сферах обігу і споживання.

Отже, для формування інноваційної економіки необхідна посиленна підтримка на рівні держави і проведення політики активного стимулювання розвитку національної фундаментальної науки, вироблення довготермінових мотивів до розробки і впровадження інновацій. Державні кошти, які виділяються на наукові дослідження й інноваційну діяльність у більшій частці секторів економіки витрачаються неефективно. Державні кошти спрямовуються на вже існуючі проекти, які реалізуються і виконуються в рамках паралельних науково-інноваційних програм і бюджетів, а виділені кошти фактично ідуть на виплату преміальних членам дослідницької групи. У багатьох країнах, що розвиваються, утворився пласт інноваторів-шахраїв, які зайняті освоєнням виділених грантів завдяки формальній адаптації їх до вже введених проектів.

Перелік посилань:

1. Маркіна І. Конкурентоспроможність національної економіки та стратегія інноваційного розвитку підприємств / І. Маркіна, І. Школа // *Вісник Львівського університету. Серія економічна*. – Львів : Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка. – 2015. – Вип. 52. – С. 107-112.

2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>